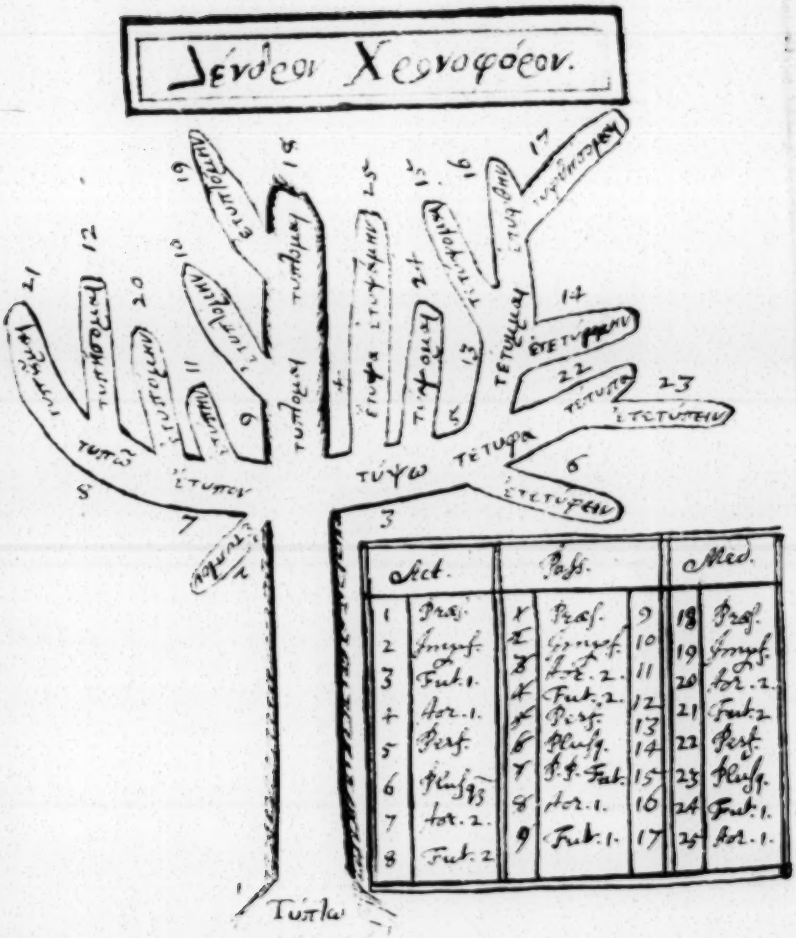

Act.		Pass.			Med.	
1	Praes.	1	Praes.	9	18	Praes.
2	Imperf.	2	Imperf.	10	19	Imperf.
3	Fut. 1.	3	Perf. 2.	11	20	Aor. 2.
4	Aor. 1.	4	Fut. 2.	12	21	Fut. 2.
5	Perf.	5	Perf.	13	22	Perf.
6	Pluscp.	6	Pluscp.	14	23	Pluscp.
7	Aor. 2.	7	Perf. Fut.	15	24	Fut. 1.
8	Fut. 2.	8	Aor. 1.	16	25	Aor. 1.
		9	Fut. 1.	17		

GRAMMATICES GRÆCÆ ENCHIRIDION,

IN USUM SCHOLÆ COLLEGIALIS *WIGORNIÆ.*

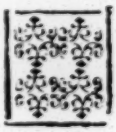

LONDINI,
Typis *Jac. Fleſher*, & vœneunt apud
R. Royſton, in vico vulgò dicto
Ivie-lane. 1650.

Ex Libris
Johannis Tolstoy.
è Col. Trin. Dubl.

GRAMMATICES GRÆCÆ Enchiridion.

Orthographia.

Græcorum quatuor & viginti ſunt literæ.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ.
ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

Dividuntur Literæ
- 1 in vocales ſeptem
  - 1 Duas longas. η. ω.
  - 2 Duas breves. ε. ο.
  - 3 Tres ancipites. α. ι. υ.
- 2 in conſonantes ſeptendecim
  - 1 Mutas
    - 1 Tenues. π. κ. τ.
    - 2 Medias. β. γ. δ.
    - 3 Aſpiratas. φ. χ. θ.
  - 2 Semivocales
    - 1 Duplices. ζ. ξ. ψ.
    - 2 Liquidas. λ. μ. ν. ρ.

Suæ poteſtatis litera eſt (σ).

Ex vocalibus conjunctis fiunt diphthongi
- 1 Propriæ ſex. αι. αυ. ει. ευ. οι. υι.
- 2 Impropriæ ſex. ᾳ. ῃ. ῳ. ηυ. ᾱ. ωυ.

Mutabiles ſunt
- 1 Vocales. α. ε. ο.
- 2 Diphthongi. αι. αυ. οι.

α. ε. ι. ο. αι. οι. sequenti vocali per Apostrophum rejiciuntur. Et si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in Aspiratam, ut μετ' ἡδονῆς.

Voces quæ in (ς vel ι) exeunt assumunt (ν) si subsequens dictio à vocali incipiat.

Etymologia.

Græcorum tres sunt Numeri, singularis, dualis, pluralis. Quinque casus, Ablativo carent. Quinque Declinationes. Quatuor priores parasyllabicæ, quinta imparasyllabica.

Schema declinationum.	sing. n.	g.	d.	a.	v.	Dualiter n.a.v.	g.d.	Pluraliter n.	g.	d.	a.	v.
1	ας ης	ου	α η	αν ην	α η	α	αιν	αι	ων	αις	ας	αι
2	α η	ης	α η	αν ην	α η	α	αιν	αι	ων	αις	ας	αι
3	ος ον	ος	ῳ	ον	ε ον	ω	οιν	οι ᾳ	ων	ιν	ας α	οι α
4	ως ων	ω	ῳ	ων	ως ων	ω	οιν	ω	ων	ωσι	ως ω	ω
5	α. ι. υ. ευς κ. ν. ρ. τ. ξ. ψ.	ος	ι	α	sim nō.	ε	οιν	ες	ων	σι	ες	ες

Neutra in omni Declinatione habent tres similes casus, Nominativum Accusativum, Vocativum, quæ pluraliter exeunt in (α).

Observandum quòd in Declinatione

† Primâ, nomina in (της) Gentilia in (ας) ut σκύθης, Poëtica in (πης) & composita à πωλέω, μετρέω, τεκτέω formant vocativum in (α) brevi.

Secun-

Secundâ, Finita in δα, θα, ες, & α purum faciunt genitivum in (ας) & dativum in (ᾳ). Sic Ἀθηνᾶ, ναυσικᾶ, μνᾶ.

Quartâ, Ἀθως, εως, κέω, κῶς, λάγως faciunt Accuſativum in (ω).

Quintâ, Nomina in ξ, ψ, & σ præcedenti diphthongo formant dativum pluralem à nominativo ſingulari addendo (ι). Sed in reliquis formatur à dativo ſingulari mutando ultimam ejus ſyllabam in (σι). Sed οντι, εντι, & αντι fiunt in dativis pluralibus ωσι, ειπι, & ασι.

Quædam quinta faciunt

Accuſativum

1 In (ν) *viz.* gravitona in ις & υς purè declinata: & nomina in (αυς & ως) præter πῶς ὦ δαὸς ὀδοὺς ὀδοντα.

2 In (α & ι) *viz.* gravitona in (ις & υς) non purè declinata: quibus addas ϐῶς faciens ϐοα & ϐοῦν.

Vocativū diſſimilem nominativo

1 Abjiciendo (σ) *viz.* παῖς. & finita per ευς & υς. & gravitona per (ις & υς) præter ὦ πῶς & ὦ ὀδὰς, & ὦ παλαμὶς. γυνὴ γυναῖκ☉ facit ὦ γύναι.

2 Mutando ultimam nominativi vocalem in ſuam brevem, *viz.* compoſita in (ων) polyſyllaba. Gravitona in (ης) & hæc quatuor δαὴς, ἀνὴς, πατὴς, σωτὴς.

Adjectiva in (ων & ες) & nomina quæ declinantur per (εντ☉) faciunt vocativum in (εν) χαρίεις habet ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.

De Contractionibus.

Ex quintâ ſimplicium quinque contractorum declinationes oriuntur: Nominum (in ης & ος, ις & ι, ευς, ως & ω, ας purum & ρας) purè creſcentium.

Declinationes contractæ	ſingu.	n.	g.	d.	a.	v.	Dualiter n.a.v.	Dualiter g.d.	Pluraliter n	Pluraliter g.	Pluraliter d.	Pluraliter a.	Pluraliter v.
	1	ης ος	ους	ει	η ον	ες ον	η	οιν	ες ους	ων	σι	ας ους	ες η
	2	ις ι	ιος	ι	ιν ι	ι	ιε	ιοιν	ις ι	ιων	σι	ις ι	ις ι
	3	ευς	εος	ει	εα	ευ	η	εοιν	ες	εων	σι	εις	εις
	4	ως ω	ους	ω	ω	οι	ω	οιν	οι	ων	οις	ους	οι
	5	ας ρας	ως ου	α	ας ρας	ας ρας	α	οιν	α	ων	σι	α	α

Obſervandum quòd

1 ας purum & ρας in (ατος) creſcunt, ſed pura fiunt tollendo (τος).

2 Gravitona Fœminina in (ις) faciunt Genitivum in (εως) more Atticorum. Dativum ſingularem contrahunt in (ι): Nominativum, Accuſativum, Vocativum plurales in (εις).

3 Imparalyllabica in (ις) & gravitona ſubſtantiva in (ις) habent plurali Nominativum, Vocativum & Accuſativum ſimiles Nominativo ſingulari per contractionem.

De generibus Subſtantivorum.

Sunt maſculini generis *Regula 1ª.*

1 Propria Deorum, Menſium, Fluviorum.
2 Nomina virorũ ſive Propria ſive Appellativa.
3 Finita per αρ, ιν, ων, υρ, ωρ, ευς, ηρ, υρ, ωψ, ας, ης, ευς, ους, ος, ων, ξ, ψ.

Excipe hæc Fœminina

1 Simplicia in (ις) præter δῖς, ἶν & ἰκτῖν, φὶν & omnia in ων quæ faciunt (ωνος) genitivo, præter κυσθνὴ, τφὴν, τωλνὴ.

2 Finita in (ασδω) item ἀκροχορδὼν, ἄλων, βοὼν, εἰκὼν, ἡιὼν, λιθασδὼν, μιλεσδὼν, σπασεδὼν, σταγὼν, σινδὼν, τηκεδὼν, τρυσὼν, τρηχὼν, χελισδὼν, χθὼν, χιὼν.

3 Ἄυλαξ, ἄντυξ, ἀλώπηξ, θείσαξ, κρὲξ, κλίμαξ, κύλιξ, κλῶμαξ, λάρναξ, μάσαξ, μάσιξ, ὄραξ, σάλπιξ, στυὶξ, στέφυξ, πλὶξ, σμῶδιξ, τέτριξ, τρυὶξ, φῶνιξ, φάλαγξ, φάραγξ, χάλιξ, χοῖνιξ. Finita in (ιξ) & monoſyllaba præter βλαὲξ, δὴξ, ἴξ, πρὸξ, τρὸξ, τρὴξ.

4 Λάλαψ, ὄψ, πηνέλοψ, ὕδρωψ, φλὲψ, κατήλιψ, γαστὴρ, κὴρ, ἀὼρ, ἐλέκτωρ, κλεὶς, & omnia in (ακ) quæ faciunt (ακος) genitivo.

5 Nomina in (ιφης) & omnia in (ις) quæ faciunt (ιτος) genitivo, præter ἄμις, ἐπιβλὶς, κέλις, λέβης, λύχνις, σὶς, τένις, τάπις.

6 Ἀισδὼς, ἰὼς, & omnia in (ως) Atticè declinata, quæ à Fœmininis in (ος) derivantur.

7 Ἀισυλος, ἄκαλος, ἄματος, ἄμμος, ἄσφαλτος, ἄτραπτος, ὕλη, βάτος, βίβλος, γέραι, δόκος, δοκὸς, ἔρεβος, ἔρημος, ζεῦγος, ἵππος, ἵππος pro equitatu. κάρηνος, κιβωτὸς, λαοφόρος & λεώφορος μένος, νεὸς & νεὸς, νῆσος, νόσος, ὀδὸς, ὀδὸς, ῥάβδος, σίσυμος, σπόδος,

σρόφος, πορὸς, τείχος, τύβεννος, τεῦχήλατος, ϕάμμος, ϕηρὸς, ϕίλος.

Excipe item hæc Neutra:

1 Omnia quartæ in (ι) item ἦρ & κῦρ, πῦρ, ἔλδωρ, ἔλωρ, σκώρ, ὕδωρ, τέκμωρ.

2 Omnia in (ας) quæ faciunt (ατος) genitivo, φῶς, ὦς, ἡμέρως, & denique omnia in ος quæ genitivo crescunt. ἄνθρωπος masculum est & neutrum.

Excipe denique hæc communia:

1 Χὴν & ἐλαφὶς, & composita ex χὴν, item ἔλιξ, βὴξ, ῥάξ, ῥᾶξ, ἄμπυξ, ἐλιξ, ὄμφαξ, πίδαξ, σκύλαξ, σύραξ, ὕσπιξ, φάρυξ.

2 Μάρτυς, λῃστὴς, ἄβυσσος, βάσος, βρέντος, κάμινος, κάπηλος, κλῆρος, κόπρος, λιμὸς, μήτηρ; ῥάμνος, δάσσαν, ῥίνος, σπόγγος, σάμινος, σρατὸς, σύνοδος, ὕαλος, χηλὸς, χιλὸς, ϕάμαθος.

3 Denique omnia quæ utrique sexui ex æquo competunt, sunt communia.

Regula 2ª. Sunt Fœminini generis

1 Propria Dearum, Urbium, Navium, Insularum, Fontium, Arborum.

2 Nomina mulierum sive Propria, sive Appellativa.

3 Finita in α, η, ω, αις, αυς, ις, υς & duabus consonantibus.

Excipe hæc masculina λὶς, λῖς, κὶς, ὄφις, μέρμις, ἅλς, sal, & omnia in (ις) quæ faciunt genitivo (εως, εως vel ιδος) etiam illa in (υς) quæ habent (υος) præter χέλυς, κόρυς, ὀρχὺς, ὀσφὺς & quæ rem non substantialem significant.

Excipe item hæc Neutra σκὶς & omnia in (α) crescentia.

Excipe denique hæc Communia παῖς, χάρις, & Finita in (ήλυς).

Sunt

Sunt Neutrius generis — *Regula 3ª.*
1 Omnia Aptota.
2 Finita in [ι, ς, ν, ον, ε, ρ, ρς, ες].

De Heteroclitis.

Sunt singulari
1 Mascula & plurali Neutra, δεσμὸς, ἐρεθισμὸς, ζυγὸς, κύκλος, λύχνος, μόχλος, νῶτος, σταθμὸς, τράχηλος.
2 Fœmina,
Et plurali Neutra, κέλευθος, δεσμὸς.
Et Duali Mascula, γυνὴ, ὁδὸς, πόλις, χείρ.

Aptota sunt, ζρέτας, δέμας, δέπας, ὄναρ, ὄφελος, δῶς, νῶκας, σέβας, τέλας. Nomina literarum. Poëtica in φι & φιν. Numeralia à quatuor ad centum. Et quæ Apocopen patiuntur, ut δω pro δῶμα.

Defectiva sunt ἔτης, ἄμφω, φθοΐες, ἄπλα, τ' ἀλλήλων, τὰ ἀγχὸς. ἰησοῦς facit genitivum, dativum, vocativum ἰησοῦ, accusativum ἰησοῦν. Diminutiva in [ῦς] circumflexa, faciunt genitivum, dativum, vocativum in [υ] accusativum in [υν].

Carent
1 Plurali ἅλς, γῆ, ἀὴρ, πῦρ, ἔλαιον.
2 Singulari ἄλφιτα, ὄπτιμα, μέγαρα, ὀνείρατα, cum Festis Deorum.

De Adjectivis.

Adjectiva Terminationum

Genus	m.	f.	n.	
Trium	ας	α	αν	Reliqua Adjectiva cujuſcunque ſint Terminationis, ſub unâ voce & tribus generibus inflectuntur.
	ης	εσσα	ην	
	ων	η	ον	
	υς	εια	υ	
	ις	η	ιν	
Duarú		ις	ι	Participia ut Adjectiva variantur, præter ων, ουσα, ον. ως, υια, ων. εις, ασα, εν. & futuro ſecundo ων, ουσα, ουν, οντος.
		ιω	ιν	
		ης	ες	
		ω	ν	

Anomala ſunt

1 μέγας, μεγάλη, μέγα. μεγάλα &c. μέγαι, μεγάλαι, μεγάλων, μεγα.

2 εἷς, μία, ἕν. ἑνός, μίας, ἑνός &c.

3 πολὺς, πόλλη, πολυ. πόλλα &c. πολύ, πόλλ' ἄν, πολλ'.

Os purum & ρος faciunt fœmininum in α, præter δόρος.

Ος, υς, & ας, ſi ſint compoſita vel plurimarum ſyllabarum derivativa, ut adjectiva duarum terminationũ variantur.

Maſculinum Adjectivi in [υς] purè inflexi contrahit dativum ſingularem in [ει] nominativum, accuſativum, vocativum plurales in εις.

Comparationes Adjectivorum.

pos.	com.	ſuperl.
ας	αντερος	αντατος
ος	οτερος	οτατος
υς	ύτερος ίων	ύτατος
ης	έστερος	έστατος
ις	ίστερος	ίστατος

Reliqua Adjectiva comparãtur per τερος & τατος.

Comparativa in [ων] contrahunt omnes ſuos caſus in [ας, ες, & ας] abjiciendo [ν] ut μείζων, μείζονα, μείζω. μείζονες, μείζους, μείζω. μείζονας, μείζους, μείζω.

No-

Notandum quod Adjectiva in [ων] mutant [ω] in [ον] ut σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. Adjectiva in [ης] mutant [ης] si syllaba brevis præcedat in [ων] ut τριμήν, τριμέστερος, τριμέστατος: sed σεμνὸς & κενὸς excipiuntur.

Anomala sunt καλὸς, καλλίων, κάλιστος. κακὸς, κακίων, κάκιστος. ἰσχνὸς, ἰσχίων, ἴσχιστος. ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος. μέγας, μείζων, μέγιστος. ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος. μαλακὸς, μαλλων, μάλιστα. πολὺς, πλείων, πλεῖστος. κερδὴς, κερδίων, κέρδιστος. κυδὴς, κυδίων, κύδιστος. ὑψὸς, ὑψίτερος, ὕψιστος. ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλίγιστος, ὀλιγίστατος. φίλος, φίλτερος, φίλιστος vel φίλτιστος.

Defectiva sunt μείων, ἀμείνων, ἥττων. κρείττων, κράτιστος. ἀρείων, ἄριστος. χείρων, χείριστος. ἐλάττων, ἐλάχιστος. βελτίων vel βέλτερος, βέλτιστος. λωίων vel λωΐτερος, λῶστος. φέρτερος, φέριστος vel φέρτατος.

De Pronominibus.

N.	G.	D.	A.	V.		n.a.v.	g.d.		n.	g.	d.	a.	v.
ἐγὼ	ἐμοῦ	ἐμοὶ	ἐμὲ		Dualiter	νῶι	νῶ	Pluraliter	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς	
σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σὺ		σφωὶ	σφῶ		ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς	ὑμεῖς
ἕ	οὗ	οἱ	ἕ			σφωὲ	σφὲ		σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς	

Reliqua ferè pronomina in [ος] exeunt & more Adjectivorum inflectuntur. Sed ὅτος, αὐτὸς. ἐκεῖνος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, τηλικοῦτος & ἄλλος nomen faciunt plerunque Neutrum singulare in [ο]. Sic Duo Articuli τὸς & ὁ qui sequuntur.

M.	ὁς	ὁ	ῳ	ὸν	Dualiter	ω	οιν	Pluraliter	οἱ	ῶν	οις	ους
F.	ης	ης	ᾳ	ην		α	αιν		αι	ων	αις	ας
N.	ο	ο	ω	ο		ω	οιν		α	ων	οις	α
M	ὁ	τὸν	τῷ	τ		τω	τοιν		τοι	των	τοις	τους
F.	ἡ	τὴν	τῇ	τ		τα	ταιν		ται	των	ταις	τας
N.	τὸ	τὸ	τῳ	τὸ		τω	τοιν		τα	των	τοις	τα

Sic ὁσπερ, ἥπερ, ὅπερ: & ὅστις, ἥτις, ὅτι.

Ἐμαυτῆς, ἑαυτῆς, σεαυτῆς solo carent Nominativo. μοῦ, μοὶ, μὲ, pro ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, per Aphæresin ponuntur.

Δεῖνα peculiarem habet inflexionem. ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ Δεῖνα. Gen. δεῖνος. Dat. δεῖνι. Acc. δεῖνα. Duali & Plurali caret. Legitur aliquando in masculino ὁ δεὶς, τῷ δείνατι, τὸν δεῖνα.

De Verbis.

Verborum tres sunt voces, Activa, Passiva, Media. Tres numeri, Singularis, Dualis, Pluralis. Tres personæ, sed primis carent Imperativi.

Modi sunt quinque, Indicativus, Imperativus, Optativus, Subjunctivus, Infinitivus.

Tempora sunt octo, Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquam-perfectum, Duo Aoristi, & Duo Futura, quibus additum in voce passivâ Paulo-post-Futurum.

Verba quæ habent [ω] purum carent plerunque Aoristo secundo, Futuro secundo & Præterito Medio.

Conjugationes sunt octo, quatuor Barytonorum & quatuor Verborum in [μι].

De

De Characteriſticis Barytonorum Cardinalibus.

Characteriſtica Præſentis	Fu. 1.	P. A.	P. P.
1 πω, βω, φω, πλω	ψω	ψα	μμαι
2 κω, γω, χω, κλω, σσω, τλω,	ξω	χα	γμαι
3 τω, δω, θω, ζω, & ω purum	σω	κα	σμαι
4 λω, νω, ρω, μω, μπω,	ω̃	κα	μαι

Nonnulla in ζω, habent Futurum in ξω, & quædam in σσω & τλω habent futurum in σω.

μω & μπω mutant ω̃ futuri in μψα, μμαι, in præteritis: ſic μένω.

In verbis puris ſi penultima Præteriti Activi ſit longa, Præteritum paſſivum non exit in σμαι ſed μαι. Excipe ἵλασμαι, κεκρασμαι, κέκλεισμαι, κεκέλευσμαι, σέσεισμαι, ἐπλασμαι, ἔγνασμαι.

Diſſyllaba in ίνω, ίνω, ύνω, abjiciunt [ν] à Præteritis. Reliqua quæ habent [ν] Characteriſticam, in Præteritis Activis mutant [ν] in [ν̃] & reddunt Præteritũ paſſivum in μαι, ut σπένω, σπαρῶ, πέφα[κα, πέφαμμαι. Nam πέφασμαι à φάω derivatur.

De Characteriſticis Reliquorum Temporum.

Habent Characteriſticam

1 Præſentis Activi, Præſentia, Imperfecta, & Aoriſtus ſecundus Activus. Sed verba in σσω, τλω & ζω, ſi futurũ exit in [ξω] faciunt Aoriſtum ſecundum in [ν̃ον]; ſi in [σω] in [ν̃ον].

2 Aoriſti ſecundi Activi, omnes Aoriſti ſecundi, futura ſecunda & præteritum medium.

3 Futuri

3 Futuri primi Activi, Futurum primum Medium; Aoristus primus Activus & Medius.
4 Præteriti Activi pluſquam perfectum Activũ: Paſſivi, paſſivum: Medii, medium.
5 Perſonæ præteriti paſſivi ſecundæ paulò poſtfutura.
6 Perſonæ præteriti paſſivi tertiæ, Aoriſtus primus & futurum primum paſſivæ vocis; Sed in utriſque Reduplicatio rejicitur & tenues fiunt aſpiratæ.

Præteritum paſſivum Imperativi formar ſecundam perſonam ſingularem, à ſecundâ ſingulari Præteriti, Paſſivi indicativi; Reliquas omnes à ſecundâ duali; unde etiam fit Præteritum Infinitivi.

Perfectum & imperfectum paſſivæ vocis deeſt Optativis & ſubjunctivis, quoties tertia pluralis deeſt Præterito indicativi.

De Augmentis.

Imperfectum & Pluſquam perfectum & duo Aoriſti habent augmentum in modo Indicativo ad hunc modum.

Si verbum incipiat
1. A conſonante, præponitur [ε]. At ſi [ϱ] ſequatur [ ] geminatur ϱ.
2. A vocali vel diphthongo mutabili; mutantur [α & ε] in [η], [ι & οι] in [ῃ], [αι] in [ᾳ] [ω] in [ῳ].
3. A quâvis aliâ vocali vel diphthongo, nihil mutatur.
4. A Præpoſitione quæ mutat ſignificationem Primitivi Augmentum erit in Medio inter Præpoſitionem & Verbum; Aliàs in principio ponitur. Etiam [ευ & αυ] ponunt augmentũ in medio niſi conſonans ſequatur, vel vocalis aut diphthongus immutabilis, tum in principio erit.

No-

Notandum quòd [ε] ante [ο] non ſit [η] ſed [ο] mutatur in [ω] ut ἐώρταζον.

Ἔχω, ἕλω, ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, ἑσπέω, ἕπομαι, ἑρέω, ἑστάω, ἕζω, ἑάω, ἕω, ἑρύω, ἐθίζω, ἑργάζομαι, ἐθέω, mutant [ε] in [ει]. Sic εἱπων εἶπον quod ſervat augmentum in omnibus modis.

Ἄω, αἴω, ανθέω, ἀνδίζομαι, οἰδάνω, οἰκέω, οἰνόω, οἰμάω, nullum habent augmentum.

De Reduplicationibus.

Præterita, ſi verbum incipiat à conſonante ſimplici, vel à mutâ cum liquidâ, vel πλ, κλ, μν, repetunt primam literam Præſentis cum [ε]; ſed pro Aſpiratis Tenues ſemper aſſumunt.

Præteritis, ſi verbum incipiat à conſonante duplici, vel à duabus quibuſvis conſonantibus non prædictis, [ε] tantùm præfigitur. Sic κλείω, γρηγορέω, γναίζω & verba quæ à [ε] incipiunt, ubi etiam [ε] geminatur.

Præterita, ſi verbum incipiat à vocali vel diphthongo, inchoantur ſecundum Regulas Augmentorum.

De Permutatione Literarum in penultimis Verborum.

Si Penultima Præſentis habeat

a
1. [γ] mutatur in Aoriſto primo Activo & Præterito medio in [κ].

b
2. [ε] mutatur
1. In Activo quartæ Conjugationis præterito, ſi verbum ſit diſſyllabum, in [γ].
2. In præteritis paſſivis etiam in [α] ſi [ο] cum aliâ conſonante præcedat [ε]. Excipe ἐέβρεγμαι.
3. In præterito medio, ſi verbum ſit diſſyllabum, in [ο].

4. In

a b 4. In Aoristo primo Activo in [ει] si verbum sit quartæ conjugationis.
5. In Aoristis secundis in [ε]: excipe ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔλεγξα.
3. [ ] vel [ε] mutantur in Aoristis secundis in [α].
4. [κα] mutatur in præterito medio in [κ]; in Aoristo secundo in [ ].
5. [ε] mutatur in præterito medio in [κα] in Aoristo secundo in [ε]. Sed in hoc Aoristo, Dissyllaba quartæ mutant [ει] in [ε]; Trissyllaba in [ε].
6. [ευ, ου vel κ] in Aoristo secundo [ευ] mutabitur in [υ] [ο] in [α] [κ] in [ ].
7. Syllabam positione vel diphthongo longam, futurum primum in quartâ conjugatione abjicit ultimam positionis consonantem, vel ultimam diphthongi vocalem.
8. Post Characteristicas π, κ, μ, λλ, in Aoristo secundo ultima consonans rejicitur.

Verba quæ in præterito passivo verterant [η] in [α] in futuro primo & Aoristo primo passivæ vocis resumunt [ ].

Terminationes Temporum.

Indicativus	Activi	Passivi	Medii
Præsens	ω	ομαι	ομαι
Imperfectum	ον	όμην	όμην
Perfectum	α	μαι	α
Plusquã perfect.	ειν	μην	ειν
Futurum primum	ω	ήσομαι	ομαι
Aoristus primus	α	ην	άμην
Aoristus secund.	ον	ην	όμην
Futurum secundũ	ῶ	ήσομαι	οῦμαι
Paul. post futur.		ομαι	

Imperat.

Imperativus.			
Præſens & Imp.	ε	ω	α
Perfect. & pluſq.	ε	ο	ε
Aoriſt. & Fut. 1	ον	θητι	αι
Aoriſt. & Fut. 2	ε	ηθι	ῶ

Optativus.			
Præſ. & Imperf.	οιμι	σίμην	οίμην
Perf. & pluſqu.	σιμι	μλω	οιμι
Futur. primum	οιμι	θησοίμην	οίμην
Aoriſt. primus	αιμι	θείην	αίμην
Aoriſt. ſecundus	οιμι	είην	οίμην
Futur. ſecundum	σῖμι	ησοίμην	σίμην
Paulo poſt futur.		οίμην	

Subjunctivus.			
Præſens & Imp.	ω	ωμαι	ωμαι
Perfect. & pluſq.	ν	ωμαι	ω
Fut. & Aor. 1	ω	θῶ	ωμαι
Aor. & Fut. 2	ω	ῶ	ωμαι

Infinitvus.			
Præ. & Imperf.	ειν	εσθαι	εσθαι
Perf. & pluſq.	εναι	θαι	έναι
Futurum primum	ειν	θήσεσθαι	εσθαι
Aoriſtus 1	αι	σῆναι	ασθαι
Aoriſtus 2	εῖν	ῆναι	έσθαι
Futur. 2	εῖν	ήσεσθαι	εῖσθαι
Paulo poſt fut.		εσθαι	

Participia.			
Præſ. & Imperf.	ων	όμενος	όμενος
Perf. & pluſq.	ὼς	μένος	ὼς
Futurum 1	ων	θησόμενος	όμενος
Aoriſtus 1	ας	σεὶς	άμενος
Aoriſtus 2	ὼν	εἰς	όμενος
Futurum 2	ῶν	ησόμενος	ούμενος
Paulo poſt fut.		όμενος	

Futurũ primũ quartæ conjugationis in voce mediâ exit in ῶμαι, & facit infinitivũ εῖσθαι, particip. ούμενος.

Terminationes Perſonarum.

Singulariter	ον	ες	ε	Dualiter	————	τον	ετον	Pluraliter	μεν	τε	ον
	λω	ης	η		————	ητον	ητον		ημεν	ητε	ησαν
	εην	εης	ει		————	ειτον	ειτην		ειμεν	ειτε	ειεν
	αιμι	αις	αι		————	αιτον	αίτην		αιμεν	αιτε	αιεν
	οιμι	οις	οι		————	οιτον	οίτην		οιμεν	οιτε	οιεν
	οῖμι	οῖς	οῖ		————	οῖτον	οίτην		οῖμεν	οῖτε	οῖεν
	ομαι	η	εται		μεθον	εσθον	εσθον		όμεθα	εσθε	ονται
	ωμαι	η	ηται		ώμεθον	ησθον	ησθον		ώμεθα	ησθε	ωνται
	ῶμαι	ῆ	ῆται		ώμεθον	εῖσθον	εῖσθον		ώμεθα	εῖσθε	ῶνται
	όμην	ου	ετο		όμεθον	εσθον	έσθην		όμεθα	εσθε	οντο
	ώμην	ω	ητο		ήμεθον	ασθον	άσθην		ώμεθα	ασθε	αντο
	οίμην	οιο	οιτο		οίμεθον	οισθον	οίσθην		οίμεθα	οισθε	οιντο

Terminationes Perſonarum Temporum variantium.

Singulariter	ω	ῃς	ῃ	Dualiter	————	ητον	ητον	Pluraliter	ωμεν	ητε	ωσι
	ῶ	ῖς	ῖ		————	ῆτον	ῆτον		ῶμεν	ῆτε	ῶσι
	ω	ῃς	ῃ		————	ητον	ητον		ωμεν	ητε	ωσι
	ῶ	ῖς	ῖ		————	ῆτον	ῆτον		ῶμεν	ῆτε	ῶσι
	α	ας	ε		————	ατον	άτην		αμεν	ατε	αν
	α	ας	ε		————	ατον	ατον		αμεν	ατε	ασι
	ίμην	ιο	ιτο		ίμεθον	ισθον	ίσθην		ίμεθα	ισθε	ιντο
	ῖμην	ῖο	ῖτο		ῖμεθον	ῖσθον	ῖσθην		ῖμεθα	ῖσθε	ῖντο

ω faciens [ῃς] eſt indicativi, ſed faciens [ῃς] ſubjunctivi. α faciens tertiâ plurali [ε] eſt Aoriſtus, faciens [ασι] Præteritum. ίμην faciens [ιο] eſt tantùm futurum ſecundum medium.

Termi-

Terminationes Perſonarum Perfecti Paſſivi & Pluſquam perfecti.

1	μμαι	ϕαι	πται	Dualiter	μμεθον	φθον	φθον	Pluraliter	μεθα	φθε	—
2	γμαι	ξαι	κται		γμεθον	χθον	χθον		γμεθα	χθε	—
3	σται	σαι	ται		σμεθον	σθον	σθον		σμεθα	σθε	—
	λται	λσαι	λται		λμεθον	λθον	λθον		λμεθα	λθε	—
4	ρται	ρσαι	ρται		ρμεθον	ρθον	ρθον		ρμεθα	ρθε	—
	μμαι	νσαι	νται		μμεθον	νθον	νθον		μμεθα	νθε	—
	ται	σαι	ται		μεθον	σθον	σθον		μεθα	σθε	νται
1	μμαι	μαι	πτο		μμεθον	μεθον	μεθον		μμεθα	μεθα	—
2	γμαι	ξο	κτο		γμεθον	χθον	χθων		γμεθα	χθε	—
3	σται	σο	το		σμεθον	σθον	σθων		σμεθα	σθε	—
	λται	λσο	λτο		λμεθον	λθον	λθων		λμεθα	λθε	—
4	ρται	ρσο	ρτο		ρμεθον	ρθον	ρθων		ρμεθα	ρθε	—
	μμαι	νσο	ντο		μμεθον	νθον	νθων		μεθα	νθε	—
	μαι	σο	το		μεθον	σθον	σθων		μεθα	σθε	νται

Deeſt his Temporibus tertia pluralis quoties tertia ſingularis habet conſonantem ante (ται) vel (ται).

Formatur Præteritum paſſivum Optativi (quoties non deeſt) μην, ντο—μεθον, σθον, σθην—μεθα, σθε, ντο. In hoc Tempore circumflectitur Penultima & iota ſubſcribitur, quoties per Regulas circumflexus admittatur.

Terminationes Perſonarum Imperativi.

ε	ετω	τον	ετων	ετε	ετωσαν
σν	ατω	ατον	άτων	ατε	ατωσαν
ι	ητω	ητον	ήτων	ητε	ητωσαν
αι	άσθω	ασθον	άσθων	ασθε	άσθωσαν
ο	σθω	σθον	σθων	σθε	σθωσαν
α ε	ήσθα	σθον	έσθων	εσθε	ήσθωσαν

De Verbis Contractis vel Circumflexis.

Contrahuntur in ᾰ barytona para in—

έω, άω, όω	Et faciunt Futurum	ήσω, ήσω, ώσω	Præteritū	ηκα. ηκα. ωκα.

Excipe

1 Dissyllaba in έω quæ faciunt εύσω, ευκα, præter δέω, δήσω, δέδηκα & δέδεκα ligo.

2 Αἰνέω, καλέω, κορέω, πονέω, τελέω, φορέω, χρηνέω faciunt ήσω & έσω, ηκα & εκα.

3 Verba quæ desinunt in (ραάω) (consonante non præcedente) vel in (ιάω, εάω, λάω) faciunt άσω & ακα. Sed καίω & κλάω habent καύσω & κλαύσω.

4 Verba in (όω) quæ non sunt à nominibus derivata faciunt όσω, όκα.

Contrahūt Præsentia & Imperfectiva

1 Verba in (έω) vertendo (εε) in (ει) (εο) in (ου) & in reliquis vocaliū connexionibus tollendo (ε).

2 Verba in (άω) vertendo (αο) & (αω) in ω: Reliquas omnes vocales & diphthongos in (α).

3 Verba in (όω) vertendo (οω) in ω, (οε, οο, οι) in (ου): sed reliquas vocales & diphthongos in (οι) nisi quòd Infinitivus conficitur in ῶν, ut χρυσῶν.

Dissyllaba in έω non contrahunt primam Præsentis singularem, ut nec primam pluralem & tertiam, non indicativi solùm, sed omnium modorum.

De

De verbis in μι.

Oriuntur quatuor Conjugationes Verborum in (μι) à verbis in έω, άω, όω, ύω. Mutantur έω & άω in (ημι) όω in (ωμι) ύω in (υμι) & ſyllabam reduplicatitiam in fronte aſſumunt ad hunc modum.

Si Primitivum incipiat
1. A Vocali vel (ς) iota ſolùm præfigitur.
2. A Conſonante aliâ, repetitur illa cum iotâ. Sed Tenuis pro aſpiratâ aſſumi ſolet.

Triſſyllaba & omnia quartæ, & βῆμι, θλῆμι, φῆμι, σθῆμι, χῆμι, nullam habent reduplicationem.

Verba in (μι) Præſens, Aoriſtum ſecundum & imperfectum, peculiari modo per omnes modos variant: ſ. reliqua Tempora à Primitivis ſuis mutuantur.

In Conjugatione quartâ, totus Optativus & Subjunctivus deeſt. Item Aoriſtus ſecundus per omnes modos, ſi verbum ſit triſſyllabum.

Formatur
- A Præſenti
  - Activo
    - Præſens Paſſivum mutando (μι) in (μαι) & breviando Penultimam.
    - Imperfectum Activum mutando (μι) in (ν) & præponendo Augmentũ.
  - Paſſivo, imperfectum paſſivum mutando (μαι) in (ν) & præponendo Augmentum.
- Ab imperfecto, activo, Aoriſtus ſecundus activus, rejiciendo Reduplicationem, ſed non Augmentum: eodem modo fit Aoriſtus ſecundus Medius ab imperfecto paſſivo.

		Activum.				Passivum.				Medium.			
Conjugat.		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Indicat.	Præs.	νμι	νημι	ω μι	υμι	εμαι	αμαι	ομαι	υμαι				
	Imperf.	ν	ν	ων	υν	έμην	άμην	όμην	ύμην				
	Aorist.	ν	ν	ων	υν					έμην	άμην	όμην	ύμην
Imp.	Præs.	θι	θι	θι	υθι	εσο	ασο	οσο	υσο				
	Aorist.	θι	θι	θι	υθι					εσο	ασο	οσο	υσο
Opt.	Præs.	ην	ην	οίην		έμην	άμην	ίμην					
	Aorist.	ην	ην	ην						είμην	άμην	οίμην	
Subj.	Præs.	ω	ω	ω		ωμαι	ωμαι	ωμαι					
	Aorist.	ω	ω	ω						ωμαι	ωμαι	ωμαι	
Infin.	Præs.	ναι	ναι	ναι	υναι	εσθαι	ασθαι	οσθαι	υσθαι				
	Aorist.	ναι	ναι	ναι	υναι					εσθαι	ασθαι	οσθαι	υσθαι
Part.	Præs.	ς	ς	ς	υς	ερος	αμενος	όμενον	ύμενον				
	Aorist.	ς	ς	ς	υς					έμενον	άμενον	όμενον	ύμενον

Τίθετι, θὲς, ἑὲς, χὲς, δὸς & similia sunt Imperativi Anomali.

Perſonæ Temporum Verborum in (μι) ex imbibitis Barytonorum regulis formandæ ſunt. Sed (ῶ) & (ῶμαι) conjugatione ſecundâ pro (η) faciunt (α). Tertiâ pro (η) faciunt (ω) præter ϛῶ, ϛᾷς, ϛᾷ.

Præſens & imperfectum paſſivum, indicativo & imperativo (ut & Aoriſtus ſecundus medius) formantur pro Terminationum diverſitate, ut perfectum & pluſquam perfectum Paſſivum in Barytonis puris. Conjugatur (εἶμαι) ut εἴμην propriâ ſervatâ diphthongo. Reliqua ad hunc modum.

Præſens	ημι	ης	ησι	ετον	ε͂τον	εμεν	ετε	ε͂ασι
	ημι	ης	ησι	ατον	ᾶτον	αμεν	ατε	ᾶσι
	ωμι	ως	ωσι	οτον	ο͂τον	ομεν	οτε	ῶσι
	υμι	υς	υσι	υτον	ῦτον	υμεν	υτε	ῦσι
Imperf.	ην	ης	η	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
	ην	ης	η	ατον	ᾶτην	αμεν	ᾶτε	ασαν
	ων	ως	ω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν
	υν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν

ε͂θην, ε͂δων, ῆν (Aoriſti) corripiunt vocalem creſcentem inſtar imperfectorum.

De Anomalis in (μι):

Εἰμὶ ſum.

Præſens	εἰμὶ, εἶς vel �εῖ, ἐϛὶ	ἐϛὸν, ἐϛὸν	ἐσμὲν, ἐϛὲ, εἰσί.
Imperf.	ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Futur.	ἔσομαι, ἔσῃ, &c.		
Imperat.	ἴσθι vel ἔσθι.	ἔσω	ἔϛον, ἔσων	ἔϛε, ἔσωσαν.
Opt. Præſ. εἴην. Fut. ἐσοίμην. Subjunct. ὦ.			
Inf. Præſ. εἶναι. Fut. ἔσεσθαι. Part. ὤν, ἐσόμενος.			

Εἶμι eo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἰ, ἴσι—ἴτον, ἴτην—ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
Imperf. ἦα. Præt. Med. εἶα. pluſquamperfect. ᾔειν. Aoriſt. 2. ἴον.
Imperativus ἴθι, ἴτω, &c. Infin. ἰέναι, ἔναι vel ἰέναι. Partic. ἰὼν.

De Defectivis.

Ultrà Imperfectum non formantur (niſi fortè per Tempora muatitia)

1 Verba in ύω, άνω, άθω, έθω, ύθω, & reliqua omnia in θω præcedente conſonante.
2 Hyperdiſſyllaba in ένω, & hyperdiſſyllaba in ύω, ſi habeant verba in μι.
3 Omnia in εία à præſentibus vel futuris derivata, quæ appetentiam actus ſignificant, ut ϛρωσεία, τελεία.
4 Omnia quæ Attici ex contractis fecerunt incontracta, ut αὐξέα, αὐξῶ, αὔξω.
5 Omnia in σκω, præter θνήσκω, ἀλύσκω: omnia in δω ſi præcedat (ν vel λ): omnia in ϛω quæ habent (ε) ſolùm in penultimâ.
Et denique omnia verba quæ ante (ω) habent duas conſonantes, quarum altera eſt liquida.

De Verbis Anomalis.

Ἀορίσκομαι, ἀρέσομαι. ἀμφιέννυμι, ἀμφιέσω. ἀλέξω, ἀλεξήσω. αὐξάνω, αὐξήσω. ἄχθομαι, ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι. ἄδα, ᾕδα & ἔαδα. ἄχω, ᾔχα. ἀγορεύω, εἴρηκα. ἀιρῶμαι, ἀιρήσομαι, ᾕρημαι. ἀναλίσκω, ἀναλώσω, ἀνάλωκα & ἀνήλωκα.

Ἁλίσκομαι,

Ἁλίσκομαι, ἁλώσομαι, ἥλων. ἄγαμαι, ἀγάσομαι, ἠγάσθην. ἁμαρτάνω, ἁμαρτήσω, ἥμαρτον. αἱρῶ, ἑλῶ, ἕλον. αἰσθάνομαι, αἰσθήσομαι, ἠσθόμην, ἠσθόμην. ἄγνυμι, ἄξω, ἀγήοχα, ἔαγα, ἔαξα. ἀνοίγω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγμαι, ἀνέῳξα. ἀπαναίομαι, ἀπηνάμην. ἀπαυρέω, ἀπηύρων. ἄζω, ἄσθην, ἀάσθην.

Βιβρώσκω, βρώσω. βαίνω, βήσομαι, βέβηκα, ἔβην. βλαστάνω, βλαστήσω, ἔβλαστον. βιόω, ἐβίων. βάλομαι, βεβλήσομαι, βεβάλημαι. βάλλω, βέβληκα.

Γηράσκω, γηρήσω. γεγηγορέω, ἐγρήγορα. γινώσκω, γνώσομαι, ἔγνωκα, γέγωνα, ἔγνων. γίνομαι, γενήσομαι, γέγονα, γεγένημαι, ἐγενάμην, ἐγενόμην. γαμέω, ἔγημα.

Διδάσκω, διδάξω. δείδω, δέδοικα. δάκνω, δήξω, ἔδακον. δαρθάνω, δαρθήσομαι, ἔδαρθον. δοκέω, δόξω, δεδόκηκα. δύναμαι, δεδύνημαι, ἐδυνάσθην & ἐδυνήθην. δαίω, δαίσω, δέδηα, ἐδάην. δίδρᾱσκω, ἔδρᾱν. δαΐζω, δέδασμαι, ἐδάην.

Ἔρομαι, ἐρήσομαι. ἔρρω, ἐρρήσω. εἶδω, οἶδα, ἤδειν. ἕλπω, ἦλπα, ἔολπα. ἕρδω, ἔρδα, ἔορδον. ἑστία, ἑστίακα. εὑρίσκω, εὑρήσω, εὗρον. ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἐλήλακα. ἕω, εἴσω, εἶκα, εἷα. ἔπω, εἶπα, εἶπον. ἐρέω, ἐρήσω & ἐρῶ, εἴρηκα, ἐρρήθην. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι, ἦλυθα & ἐλήλυθα, ἦλυθον & ἦλθον. ἐχθάνομαι, ἐχθήσομαι, ἔχθημαι, ἐχθόμην.

Ζύγνυμι, ζεύξω.

Θέλω, θελήσω. θάπτω, τέθαμμαι, ἐτάφην. θήσκω, θανοῦμαι, τέθνηκα, ἔθανον.

Ἱλάσκομαι, ἱλάσομαι. ἱκνέομαι, ἵξομαι, ἷγμαι, ἱκόμην.

Κύρω, κύρσω & κυρήσω. Καθέζω, καθέζομαι. κάθημαι, καθησθῆμαι. καλέω, κέκληκα. καθαίρω, ἐκάθηρα. κάμνω, καμοῦμαι, κέκμηκα.

Λανθάνω, λήσομαι, ἔλαθον. λαμβάνω, λήψομαι, ἔληφα, ἔλαβον. λαγχάνω, κληρώσομαι, λέλογχα, λέλαχα, εἴληχα, ἔλαχον.

Μορμύω, μόρξω. μάχομαι, μαχήσομαι & μαχέσομαι.

σομαι. μείρω, μέμορα & ἔμμορα. μίγνυμι, μίξω, ἔμιγν. μαίνομαι, μανοῦμαι, μέμηνα, ἐμάνην. μανθάνω, μαθήσομαι, μεμάθηκα, ἔμαθον. μιμνήσκω, μνήσομαι, μέμνημαι, ἐμνήσθην.

Οἴχομαι, οἰχήσομαι. ὀμόργνυμι, ὀμόρξω. ὀράω, ὄψομαι. ὄζω, ὄδμα, ὄδωδα. ὀράω, ὄψομαι, ἑώρακα. ὄμνυμι, ὀμόσω & ὀμοῦμαι, ὤμοκα & ὀμώμοκα. ὄρω, ὀρῶ & ὄρσω, ὤρεγα & ὄρωρα. ὄλλυμι, ὤλα & ὄλωλα, ὤλον & ὠλόμην. ὀφείλω, ὀφειλήσω, ὤφελον, ὄφλω, ὀφλήσω, ὤφληκα, ὤφλον.

Πράτλω, πρᾶσω, vendo. πέλω. ἔπλον. πέρθω, ἔπαρθον & ἔπραθον. πίλνημι, πίλνω, ἐπάγην. πίνω, πώσω, ἔπιον. πυνθάνομαι, πεύσομαι, ἐπυθόμην. πάσχω, πείσομαι, πέπονθα, ἔπαθον. πίπλω, πεσοῦμαι, πέπλωκα, ἔπεσον. πελάνυα, πετάσω, πέπλακα.

Ῥέω, ἐρρύην. ῥωννύομαι, ῥώσομαι, ἐρρώσομαι.

Σπένδω, σπείσω. σχέω, ἔσχον. σβέννυμι, σβέσω, ἔσβην. σεύομαι, ἔσσυμαι, ἐσσύθην. σεραίσκω, σερήσω. σχόννυμι, σχήσω. στρέννυμι, στρήσω.

Τιτράω, τρήσω. τιτρώσκω, τρώσω. ταγύω, τάσω. τρώγω, φαγοῦμαι, ἔφαγον. τίκτω, τέξω, τέτοκα, ἔτεκον. τρέχω, δραμοῦμαι, δεδράμηκα, ἔδραμον. τυγχάνω, τεύξομαι, τετύχηκα, ἔτυχον. τρέφω, θρέψω, τέτροφα, τέτραμμαι, ἐτράφην.

Ὑπισχνοῦμαι, ὑποσχήσομαι, ὑπέσχημαι, ὑπεσχήμην.

Φεύγω, φεύξομαι. φθίνω, φθίσω. φθάνω, φθάσω, ἔφθην. φέρω, οἴσω, ἐνήνοχα, ἠνεγκα, ἤνεγκον.

Χώννυμι, χώσω. χρώννυμι, χράσω. χαίρω, χαιρήσομαι, ἐχάρην. χέω, ἔχεα.

Ὤθω, ἔωσα, ἔωσμαι. ὠνέομαι, ὠνήσομαι, ὤνημαι, ἐώνημαι.

De vocum Terminationibus & Compoſitionibus.

Terminantur

1 Patronymica
- 1 Maſculina in αδης, ιδης, ιων, & Ionicè in ειων.
- 2 Fœminina in ας, ις, ωνη, ινη.

2 Gentilia in αῖος, ειος, ιος, ινος, εις, κὸς, ευς. quædam in ώος & ότης.

3 Poſſeſſiva in αῖος, ειος, ιος, ινος, εις, κὸς, ευς, ωδης & ος purum.

4 Denominativa
- 1 Subſtantiva in εια, ία, ιον, ίων, ευς, ύνη, δης.
- 2 Adjectiva in αλέος, έσιος, ιμος, αῖος, ήδος, ιος.

5 Diminutiva
- 1 Maſculina in αξ, ᾶς, ῦς, ίων, πκος. λος.
- 2 Fœminina in ις, ων, χνη, σκη.
- -Neutra in ίον.

6 Verbalia quæ fiunt à perſonâ præteriti
- paſſivi
  - Primâ in μα, μὴ, μὸς, μὼν.
  - Secundâ in ις & ία.
  - Tertiâ, τὴς, τηρ, τωρ, τος, τικὸς, τις, τυς.
- medii primâ in ν, σον, ος, ευς.

7 Adverbia
- 1 Numeralia in ις vel άκις. Sed ordinalia in ως.
- 2 Imitativa in δὸν, congregativa in λων.
- 3 Qualitativa in ως, λως, ὶ, ει, σὶ.
- 4 Localia quæ ſignificant motum
  - 1 Ad locum in δε, σε, ζε.
  - 2 A loco in θεν & θε.
  - 3 In loco in θι, σι, χᾶ, χῆ.

Nume-

Numeralia sunt
- Ordinalia πρῶτος, δεύτερος, &c. ex his omnia post (εἰκοστὸς) in οσος exeunt.
- Cardinalia
  - 1 Primitiva εἷς, δύο, τρεῖς, τέτταρες, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, εἴκοσι, ἕκαστον, χίλιοι, μύριοι.
  - 2 Derivativa quæ inter
    - εἴκοσι & ἑκατὸν, exeunt in κοντα.
    - ἑκατὸν & χίλιοι exeunt in κόσιοι.
    - χίλιοι & μύριοι componuntur ex Averbiis & χίλιοι.

Ejusdem sunt formæ omnes μύριοι.

Numeri omnes qui Denariis intercalantur. Majorem numerum minori præfigunt præter ἕνδεκα & δώδεκα. Sed si καὶ interponatur minor numerus præcedit.

Significat aliquando in compositione
- Πρὸς, præterea, simul.
- Ἀνὰ, sursum, re.
- Ἀμφὶ in, περὶ ὅπῃ δύο.
- Ἀντὶ contra & æqualitatẽ, ut ἀντίθεος.
- Ἀπὸ contrarium, ut ἀπεύχομαι, exemplum ἀπογράφειν.
- Διὰ, dis, & per medium, ut διεξελαύνειν.
- Κατὰ deorsum.
- Ἐπὶ, super, ferò, post.
- Ὑπὸ, sub, pro, παρὰ.
- Μετὰ, imitationem.
- Περὶ, Excellentiam.
- Ὑπὲρ, Defensionem.
- Παρὰ contra, prope, comparationem & diminutionem.

α in compositis privat, conjungit, & auget. Etiam νη & νε privant. σὺν, πρὸς, ἀνὰ, κατὰ, quandoque vacant.

In

In compositis ἀεὶ, ἐεὶ, ἀγα, βει, δα, ζα, ξα, λα, λι. augent significationem. Sic ἵππος, & hæ quandoque præpositiones, ἐν, ἐκ, περὶ, ἀνὰ, ἀπὸ, διὰ, ὑπὸ, ὑπερ.

Syntaxis.

Neutra pluralia verbis singularibus plerunque adjunguntur.

Ἄμφω & δύω dualia non rarò cum pluralibus concordant.

Accusativus infinitivi aliquando Nominativo ponitur.

Relativum plerunque ejusdem casus est cum Antecedente.

Ut Ablativus Latinis, sic Genitivus Græcis cum Participio absolutè ponitur.

Infinitivus pro Imperativo non rarò usurpatur.

Ὡς, ὥστε, πρὸ, πρὶν, ἢ, ἐπειδὴ, ὅσον, quosvis verborum modos in infinitivos mutare solent.

Enallage Casuum, Modorum, Personarum, Numerorum frequens est.

Neutrum comparativi singularis poni solet pro Adverbio comparativi; & neutrum superlativi pluralis pro Adverbio superlativi: ut φορτικώτερον fastuosiùs, ἄριστα optimè.

Quæ partem Temporis significant & quæstioni (quando) respondent; in Genitivo usurpantur, in Accusativo rariùs: At temporis continuatio, ubi quæstio est (quandiu) in Accusativo solùm.

Duæ Negativæ apud Græcos fortiùs negant.

Μὰ & νὴ jurandi Adverbia Accusativum habent.

Verbalia in έον Verborum suorum casus regunt.

Pleraque Accusativum habere possunt per eclipsin præpositionis κατὰ.

Genitivum

Genitivum regit Comparativus gradus, Adverbia loci, temporis, quantitatis, ἄνευ, πλὴν, μεταξὺ, χωρὶς, ἐκτὸς, πρόσω. & omnes Interjectiones exclamatoriæ.

Item Verba amandi, appetendi, arcendi, admirandi, accusandi, abstinendi, curandi, contemnendi, consequendi, desinendi, differendi, discrepandi, errandi, egendi, excellendi, fruendi, incipiendi, imperandi, impiendi, liberandi, negligendi, obliviscendi, participandi, parcendi, privandi, recordandi, vendendi: Verba Affectionum animi, copiæ & inopiæ; & verba sensus, præter illa quæ ad visum pertinent.

Item pretium, materia & pars in genitivo ponuntur; & multa alia per eclipsin vocis ἄνευ, aut vi præpositionis in compositione.

Dativo inserviunt verba appropinquandi, certandi, conveniendi, colloquendi, dandi, exprobrandi, fidendi, gaudendi, jubendi, juvandi, irascendi & minandi, obsequendi & repugnandi, reprehendendi, precandi, promittendi, suadendi, sequendi, serviendi, utendi; & passiva, & quæ passivè accipiuntur; & quæ significant causam, instrumentum aut modum Actionis.

Inserviunt
- ἐκ, πρὸ, ἀντὶ, ἀπὸ, genitivo soli.
- ἐν, σὺν, dativo soli.
- εἰς, accusativo soli. ὑπὲρ, genitivo, dativo, accusativo.
- πρὸς (ad) accusativo: (ab, coram, jurandi, officii) genitivo.
- διὰ (propter) accusativo: (per, cum) genitivo.
- κατὰ (per, secundum, circa) accusativo: (contra, de, præ, supra, & jurandi) genitivo.
- μετὰ (post) acusativo: (cum) genitivo.
- ὑπὲρ (supra, ultra) accusativo: (pro, de, supra) genitivo.
- ἀνὰ (per) accusativo & poëticè dativo.
- παρὰ (ab) genitivo: (apud) dativo: (ad, in, præter) accusativo.

περὶ

περὶ (de præ) genitivo: (circa) accuſativo vel dativo.
ἀμφὶ (de) genitivo: (pro) dati. (circa) accuſative.
ἐν̓ (in, circa, ſuper) genitivo: (propter, ſuper, poſt) dativo: (ad, contra) accuſativo.

Proſodia.

Synalœpha Græcorum (ſeu dici Apoſtrophum malis) α, ι, ε, ο, ν, αι, ſequente vocali elidit.

Quam eliſionem Poëtæ aliquando omittunt: aliquando etiam ante conſonantem obſervant. (ε) quoque metri cauſâ aliquando eliditur: & poſt ὦ interjectionem, vocalis quævis initialis, ut ὦ ἄναξ.

Poſitionis ratio paulò quàm apud Latinos largior eſt. Nam ſi vox à duabus conſonantibus vel à duplici incipiat, ſyllaba finalis præcedentis Dictionis indifferens habetur. Et non tantùm vocalis brevis ante mutam ſequente liquidâ communis redditur; ſed etiam ante πλ, κλ, μν, κν, aliquando ante ſolas liquidas, vel σ, χ, δ, τ. Aliquando tàm poſt, quàm ante liquidas.

Obſervandũ quòd ſemper
1 Producuntur ſyllabæ contractæ & circumflexæ: & (ει) Doricum ex (ου) natum. Item diphthongi omnes & duæ vocales (ι, υ) ſed ε, ο, & diphthongi omnes pro arbitrio Poëtæ (ſi ſequatur vocalis) corripiuntur.
2 Corripiuntur (ſi poſitio ſinat) ε, ο. reduplicationes verborum (α) privativum, & particulæ quæ extra compoſitionem non reperiuntur.

Quantitas ancipitum vocalium (α, ι, υ,) in primis & mediis ſyllabis, certiùs ex poëtarum lectione quàm regularum multitudine cognoſcitur.

Sed

Sed notandum quòd corripitur in omnibus incrementis

1° α— nisi in personis pluralibus in ασι. Participiis Fœmininis in ασα. genitivis Ionicis in άων. & genitivis quintæ in αν Θ. præter τάλαν Θ, μέλαν Θ.

2° ι & υ— nisi in ὄρνιθ Θ, εὐκνημίδης, γρύπ Θ, γύπος. Et obliquis dicatalecticorum. Etiam Monosyllaba in [ις] productè crescunt, præter Δίς, δί Θ.

De ultimis syllabis.

α, ι, υ, in fine dictionum semper (si positio sinat) corripiuntur.

Excipe pauca finita in [α]

1 Nomina in έα, δα, θα & εία. à verbis in άω, & nomina in ία, præter Δία, μία, πόλ-νια.

2 Polysyllaba in αία. Adjectiva in εια. Et nomina in ρα, non præcedente diphthongo. Sed λαύρα, σαύρα, ἄυρα, ψαίρα, producuntur.

3 Casus in [α] duales. Et vocativos singulares primæ simplicium.

4 Nomina ὀξύτονα & circumflexa: & adjectiva fœminina quarum genitivus masculinus habet ultimam longam.

Excipe pauca finita in

ι— Nomina literarum, & κεῖ, & [ι] paragogicè additum fini Dictionum, & [ι] Atticè ex [ε] factum.

ι— τύ, γρύ, ὔ, μύ, νύ, ἀντίχρυ. Et tertias personas singulares quartæ conjugationis verborum in μι.

αν. Accusativos primæ simplicium, quin & secundæ si sit accentus in penultimâ. Nominativos Masculinos in [αν]. Adverbia, & πᾶν nisi in compositis.

Excipe

Excipe pauca finita in

ιι—ut ὑμῖν, ἡμῖν, & nominativos Dicatalecticos, ut ἀδελφοὶ.

υι—Primas personas verborum in μι. Circumflexa Dicatalectica, & quæ habent [υς] longum in nominativo.

αρ—Omnia Monosyllaba præter χάρ, omnia in [υρ] sine exceptione.

ας—genitivos & accusativos ἱπποσυλλαβικὰς, ἰμὰς, ἀνδρείας. Et derivativa à κερασσύας, participia in [ας] rectos nominum Barytonorum, præter μέγας & λάας. Et neutra quàm plurima.

ις—Monosyllaba præter τὶς, & rectos in [ις] qui longè crescunt.

υς—κάμυς κώμυθος, ὄρχυς, ἄγλυς. Diminutiva Dicatalectica, Monosyllaba, Participia in [υς]. Et omnia quæ purè inflectuntur, substantiva in [ὺς]. sed ἰχθὺς est commune.

Monosyllaba quædam χὴ, κῆ, νὺ, τοι, τὶς, δὲ, κε, γε, μὲν, & similia nullius ferè momenti sunt inter Poëtas. In Quadrisyllabis, ubi tres breves syllabæ unà concurrunt, primus quandoque producitur poëticâ licentiâ, ut Ἀθάνατος, πειαμίδης.

De *Spiritibus*.

Omnis dictio quæ à vocali vel diphthongo incipit, signatur spiritu

1 Vel leni [᾽] cujus generis sunt omnes conjunctiones præter causales. Et composita in [α] præter ἅπας, ἅδης, ἄλυσις.

2 Vel aspero [῾] cujus generis sunt, quæ cum [υ vel ῥ] inchoantur: præter ῥαιὰς, ῥάειον, ῥάιδος, ῥᾴδιος. Notandum quod si [ῥ] geminum in medio Dictionis occurrat, prius levigatur, posterius aspiretur, ut ἔῤῥωσο.

Reliquæ

Reliquæ Dictiones ſequuntur ſpiritum ſui primitivi præter

ἕξω ab ἔχω.
ἱδρὼς ab ἱδρύω.
ἅμαθος ab ἄμμος.

Similiter & conſonantes tenues in aſpiratas mutant, θρέψω à τρέφω, & θρίξω à τρίχω.

De Accentibus.

Accentus ſunt tres, Acutus, [´] gravis [`] circumflexus [῀].

Signatur
1 Acutus in ultimâ, penultimâ, & antepenultimâ.
2 Circumflexus in ultimâ vel penultimâ.
3 Gravis in ultimâ ſolùm, ſed in omni ſyllabâ intelligitur in quâ non eſt accentus.

Omnis acutus finalis, vertitur in gravem, niſi ante

1 Periodi notam.
2 Encliticam.
3 τίς & τί interrogativa.

ὡς & ὰ in Caſibus Atticis, Ionicis, & Bœoticis, corripiuntur. Sic αι & οι diphthongi, niſi in optativis, vocativis, ſyllabis contractis, aut ſi ſequatur conſonans.

Ultimâ exiſtente longâ acuitur penultima; ultimâ exiſtente brevi acuitur, in Triſyllabis antepenultima, in Diſſyllabis penultima.

Excipe quædam

1 πρόσπαιδε.
1 Omnia diminutiva in ύς.
2 Genitivos plurales ſubſtantivorum primæ & ſecundæ declinationis.
3 Adverbia in [ι & ω] omnia in [ῶς] à genitivis circumflexis facta. Excipe ἴσ, ὅ, ἰδὲ.

4 Geniti-

a b 4 Genitivos, & Dativos, ἰσοσυλλαβικὰς, modò oriantur à nominativis qui habent accentum in ultimâ.

5 ω primæ perſonæ in ſubjunctivis, paſſivis, & in futuro ſecundo, Indicativi activi. Item in præſenti & Aoriſto ſecundo Subjunctivi activi verborum in μι.

6 ειν Aoriſti ſecundi & futuri ſecundi in infinitivis activis. Participium (ων) futuri ſecundi activi. Imperativus in ε futuri & Aoriſti ſecundi Medii.

7 Omnes ſyllabas finales contractas; ſi ante contractionem, accentum in ſyllabâ purâ locabant.

Excipe quædam

2 περισπειρομένα.

1 Omnia in εῖον & pleraque in αῖος.

2 Futura in ὔμαι. Et infinitivos in ῆται & ῆσται & εἶδαι. Item futurum ſecundum Optativi activi in οῖμι.

3 Tempora omnia vocis Mediæ in ᾶμαι. Item Aoriſtos ſecundos Imperativi & Infinitivi vocis activæ cum tertiis perſonis pluralibus præſentis Activi eorundem verborum.

4 Omnia quæ habent accentum in penultimâ longâ, ultimâ exiſtente brevi, ut ἔστος, ἔχειν ος.

Excipe quædam

1 Diminutiva Triſyllaba in (ιον) præter πάγχιον.

2 Infinitivos in ἔναι, præteritum Infinitivi paſſivi. Præſentia Infinitivi activi verborum in μι. Aoriſtos ſecundos Infinitivi Medii tam in Barytonis quàm in verbis in μι.

3 Interrogativa quæ indefinitè poſita acuunt ultimam.

1 παροξύτονα.

4 Nomina in ἰσχος pleraque adjectiva in λεής. Verbalia in τέος. Participia præteriti passivi in μένος.

5 Nomina in (ος) quæ à præteritis Mediis fiunt & non componuntur cum præpositione vel (α) privativo. Hujusmodi nomina si à κλέυω vel τρέφω fiunt & passivè sonant, antepenacuuntur; sin activè, penacuunrur.

6 ὀγδοος, μύλος, αἰόλος, ἀντίος, ἁπλόος, ἡλίκος, ὀλίγος, παρθένος, ποικίλος.

7 ἀβάλ, & Adverbia in άκις, & omnia θε, θεν, θι, δε, σε & ζε, si fiant à vocibus quæ accentus suos habent in ultimis.

Excipe quædam

1 Præpositiones omnes quæ accentus habent. Sed postpositæ casibus acuunt penultimam, præter ἕνεκα, διά.

2 Participia omnia in εἰς & ὡς: participia activa verborum in υι.

3 Quædam in (α) ut ἀγορᾶ, in (η) ut τιμῆ. Nomina in (ὼ) præter ἄιδω & δύω. Adverbia in ι, σι, & σι. Nomina quæ habent (ι) paragogicum, ut ὅτοσὶ. adduntur χαμαὶ, ἰλὲ.

2 Ὀξύτονα.

4 Nomina in εὺς, αὺς, & ὺς, præter composita à πῦς.

5 Fœminina in (ας:) Nomina in [ις] quæ accusativum in [ιν] formare nequeant: Adjectiva in [υς] præter θῆλυς: quibus addas ἀχλὺς, θελτὺς, ἰσχὺς ἰχθὺς, νηδὺς, ὀσφὺς, ὀτρὺς, ὀϊζὺς. Verbalia in σὶς præter αυσις, & quædam in τὶς, præsertim ea quæ à verbis puris derivantur. Item omnia adjectiva in [ις] quæ faciunt ές, præter quædam composita, ut εὐχρημίδες.

6 Fœminina quintæ in [ὼς]. Adjectiva in [ὴς]. Verbalia in ικὸς, & pleraque in τὸς. Sed hæc in τὸς, ſi componuntur voce, quâ verbum non poteſt, antepenacuuntur. Adjectiva in [ὼν] primitiva triſſyllaba, & pleraque Adjectiva in [ὼν] diſſyllaba. Excipe, ἀγερὼν, ἀλλὼν, ἀλφὼν, γλιχερὼν. ἴσὼν, κένος, μάργὼν, μόνὼν, νεὼν, σέρὼν, ξένὼν, ὅλὼν, & ſubſtantiva quædam: ut Θεὸς.

7 Ἰχὼρ, omnia in [ης] præter μήτης, δημήτης, θυγάτης, ζεράτης.

8 Subſtantiva in ἀν, ἰν, ὶν, & ὼν, præter ea quæ in ήδων fiunt et ὄζων, κάνθων, κιων, κυων, κώδων, λέων, πώγων, τρήγων.

Adverbia in δον, ut ἑκατὸν, μυλλὸν, σφυρὸν, ὠὸν, λεπτὸν, μανδαλατὸν.

Monoſyllaba acuuntur. Sed circumflectimus omnia in (ῦς). Neutra contracta & adverbialia. Item ἅς, βᾶς, ἕις, λῖς, ναῦς, ὗς. τὸς.

Monoſyllaba creſcentia, Genitivos & Dativos in ultimis accentuant. Excipe παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, πᾶσι, & Monoſyllaba Participia. Recti nominum & verborum in ultimâ accentuati, obliquos creſcentes in penultimâ accentuant. Non creſcentes in penultima, μήτης, θυγάτηρ. μία, Heterotona ſunt in obliquis.

Acutitona per Apoſtrophum exciſa accentum retrahunt, ut δείν' επη, pro δεινὰ επη. non ſic gravitona, ut ἀπ' ἐμεῦ.

Atona ſunt ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, εἰ, ἐν ἐκ, ἐξ, ἐγχ, ἐ, ἐι, ὡς. Enclitica ſunt μὲ, μοι, μὲ. σὲ, τοι, σὲ. ὅ, οἱ, ἑ, τι, πὶξ, πωθὲ, πὲ, πω, πωϛ, πη, ποι, κως, κὲ, πα, ποκα. Expletivæ, εἰμι, φημι.

Encliticæ

Encliticæ accentum
1 Inclinant poſt Atona & περπαρ-ξύτονα, περπεισπώμενα.
2 Amittunt poſt περισπώμενα, ὀξύτονα, & παρξύτονα.
3 Retinent quoties clauſulam ordiuntur. εἰ ab εἰμι, ſemper circumflectitur.

ἐστὶ
Acuit penultimam poſt ὡς, ἐκ, ἐξ, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο, & incipiens clauſulam.
Acuit ultimam quoties per regulas inclinatorias atoneſcere deberet.

FINIS.

Fund Perrin OCT 25 1954

Collation

$A^2(A_1$ blank)$B-C^8D^2$

Title

Author

Rare Book Room
Gb5
650G

Call no.

YALE VNIVERSITY
LIBRARY

BERNADOTTE PERRIN
YALE 1869
LAMPSON PROFESSOR OF GREEK
LITERATVRE AND HISTORY
MEMORIAL COLLECTION